

FSD3064 KUULONÄKÖVAMMAISTEN LASTEN VANHEMMAT 2007

FSD3064 PARENTS OF DEAFBLIND CHILDREN 2007

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Minna syntyi keskosena. Kun sairaalaan mentiin, oli liukas keli. Siitä on nyt kaksikymmentäkolme vuotta kulunut. Lankomieheltä käytiin auto lainaksi, omassa oli benssiini loppu. Olin ollut sairaalassa ennen sitä, mutta päässyt pois ja silloin. Oli tapaninpäivä. Meillä oli viljelystä ja eläimiä. Ei siihen aikaan ollut lomittajia. Jouko oli töissä koko ajan, ei siitä lapsia hoitamaan päässyt.

Minna oli syntyessään hyvin pienikokoinen. Myös toinen lapsista oli ollut syntyessään pieni. Minna joutui olemaan ensimmäisen kuukauden sairaalassa. Syöminen oli vaikeaa alusta lähtien. Minnalla on kromosomipoikkeama. Asia selvisi vasta jälkepäin.

Siihen aikaan Joukolla oli lumihommat koko kylältä. Niin lähdin kahden aikaan töihin yöllä, sitten hoidin eläimet aamulla ja iltaan asti tein töitä. Olin koko vuorokauden ympäriinsä töissä. Sairaalassa kävin välillä katsomassa Liisaa ja Minnaa.

Minna oli kuukauden, Liisa viikon sairaalassa. Käytiin kätilön kanssa hakemassa Minna kotiin. Tapanana oli, että kätilö oli mukana hakemassa lasta sairaalasta, jos lapsi oli keskonen. Minna oli kiltti lapsi, hyvä hoidettava. Syömishomma oli vaikeaa alusta pitäen. Minna sairasteli kovasti pienenä, hänellä oli paljon tulehduksia. Alusta asti epäiltiin, että Minna ei kuule, kun hän ei reagoinut ääniin. Toiset työntekijät sanoivat, että hän kuulee ja toiset, ettei hän kuule. Simo oli vanhempi lapsi ja oli ollut erilainen hoidettava.

Minna oppi pyörähtämään kyljelleen jossain vaiheessa. Meillä kävi kodinhoitaja kerran viikossa. Minna on ollut pienikokoinen koko elämänsä ajan. Kotona ollaan Minnaa hoidettu.

Honkalampikeskus tuli vuonna 1985 meidän kuvioihin mukaan. Se on kehitysvammaisille tarkoitettu iso keskus Pohjois-Karjalassa. Aloimme käydä siellä ensiksi jaksoilla. Käytiin Kuopiossa sairaalassa, siellä todettiin kuulovamma. Annettiin tytölle kuulolaite. Se aiheutti pahoja korvatulehduksia, sitten myöhemmin jätettiin niiden käyttö tulehdusten takia pois. Huomattiin, ettei näkökään pelaa. Kuntoutus alkoi viisivuotiaana. Koulu alkoi Minnalle kuuden vanhana, kahtena päivänä viikossa Honkalammella. Matka oli pitkä, mutta kuljetus pelasi hyvin. Myöhemmin koulua oli viitenä päivänä viikossa, Honkalammella. Taksilla kulki kotoa. Aluksi oli öitäkin siellä keskuslaitoksessa.. Minnalle haluttiin joskus hoitopaikkaakin kotikunnasta, mutta me tehtiin ratkaisu, että Minna hoidetaan kotona. Minna oli Honkalammella aina joitain jaksoja.